

TLUČTE A BUDE VÁM OTEVŘENO (MT 7,7B)

Skoro každý den nyní procházím kolem našeho kostela a jsem smutný, protože vím, že je zavřeno. On tam sice je, ale musel bych pro klíče a... tak jdu raději dále. Jdu dále s otázkami:

„Proč je náš kostel, který by měl být místem setkání, rozjímání a klidu, neustále zavřený?“

„Opravdu jsme opravili střechu kvůli dvěma hodinám týdně?“

„Proč Jeho zavíráme před lidmi?“

„A kam chodí ti, kteří potřebují najít útěchu, ticho a možná i Boží přítomnost až v pondělí?“

Církev jako organizace vyvolává u některých negativní reakce, ale kostely tím zatíženy zatím nejsou. Když někdo hledá Boha, obvykle nepřijde nejdříve na faru, ale zajde jen tak do kostela – pokud je otevřen.

Možná je to strach z vandalismu, možná nedostatek lidí, kteří by si to vzali na starost, možná je to prostě zvyk. Ale neměli bychom se zamyslet, zda tento strach a pohodlnost nejsou právě tím, co nás odcizuje od těch, kteří by jinak do našeho kostela rádi zavítali? Není naším posláním jako farnosti právě ote-

vírat dveře a srdce všem, kdo hledají?

Představme si, že by náš kostel byl otevřený každý den. Představme si, že kolemjdoucí, turista nebo kdokoliv, kdo cítí potřebu se zastavit, najít chvíli klidu, modlit se nebo jen přemýšlet, by měl tu možnost. Představme si, že by se náš kostel stal místem živým, místem, kde se lidé setkávají nejen na bohoslužbách, ale i během běžného dne. Místem, kde Boží přítomnost není omezena na pár hodin týdně, ale je dostupná kdykoliv je potřeba.

Vím, že je to výzva. Vím, že to může znamenat více práce a více odpovědnosti. Ale není to právě to, co nás činí křesťany? Starost o naše duchovní domovy a jejich otevření světu? Náš kostel by neměl být zamčenou pokladnicí, ale otevřenou náručí.

Prosím, zamysleme se nad tím. Zkusme otevřít náš kostel a dejme mu šanci plnit své poslání v plné míře. Dejme lidem možnost najít zde útěchu, klid a Boží přítomnost kdykoliv to potřebují. Možná, že tímto jednoduchým krokem přineseme do našich životů a do naší komunity více světla a naděje.

Martin Klodner

AKTUÁLNÍ INFORMACE

Pátek 7. 6. 2024

NOC KOSTELŮ

Pokud můžete, přijďte na Noc kostelů. Program je vyvěšen. Můžete přinést drobné občerstvení a být k dispozici pro návštěvníky.

Pátek 14. 6. 2024

MŠE SV. PRO DĚTI

Od 16.30 h budeme slavít mši svatou pod širým nebem v místě bývalé kapličky sv. Rozálie (Bořkovská ulice, nad tratí na úrovni čerpací stanice Orlen). Přineste si s sebou něco na opékání, po mši společně posedíme u táboráku. Zváni jsou všichni farníci.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 30. května 2024. Uzávěrka následujícího čísla: 13. června 2024. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 11 2. června 2024

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 3. 6. – 16. 6. 2024

3. 6. Po				Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků	
4. 6. Út	KO	18.00	za †	Karolínu	
5. 6. St				Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	
	KA	08.00	za Annu	Stehlíkovou a syny	
6. 6. Čt	KA	08.00	za ††	Petra a Stanislava	
7. 6. Pá				Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
	KA	18.00	za zdraví a	Boží pomoc pro manžela	
8. 6. So				Památka Neposvrněného Srdce Panny Marie	
	DD	13.30	za farníky		
	KA	18.00	za †	Jana a rodiče	

9. 6. Ne 10. neděle v mezidobí

	KO	08.30	za Boží požehnání a dary	Ducha svatého pro rodiny v naší farnosti	první svaté přijímání
	CH	15.00	na úmysl		poutní slavnost

10. 6. Po

– – –

11. 6. Út

				Památka sv. Barnabáše, apoštola	
	KO	18.00	za ††	Ferdinanda a Marii	

12. 6. St

	KA	08.00	za ††	Jozefa, Annu a děti	

13. 6. Čt

				Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	
	KA	08.00	za zdraví a	Boží požehnání pro Evu	

14. 6. Pá

	KA	08.00	za živé a ††	z rodů a duše v očistci	

15. 6. So

	DD	13.30	za farníky		
	KA	18.00	za ††	Františka, Annu a děti	

16. 6. Ne 11. neděle v mezidobí

	KO	08.30	za důvěru, pokoj a	radost v srdci, za † Marcelu Lukešovou a za † Lucii Gurgulovou a rodiče	
	CH	15.00	na úmysl		

Farnost sv. Petra a Pavla

NOC KOSTELŮ

V malebném údolí Jizerských hor v městečku Hejnice (Haindorf) nad říčkou Smědá se před branou do chrámu mezi lipami spojují staré poutní cesty z Polska, Německa a Čech. Součástí barokního dómu je malý gotický kostelík, který už od 13. století chrání usměvavou a milou madonku s Ježíškem v náručí a který všem nemocným a slabým poskytoval ochranu před nepřízní počasí. Ti sem přicházeli každý den prosit Boha Otce o zdraví a sílu na přímiluvu Panny Marie.

Místní legenda vypráví o chudém řemeslníkovi – sítaři, jenž chodíval za prací přes místní lesy a na skalním ostrohu u lípy nad říčkou Smědou jednoho dne na pokyn ve snu umístil jednoduchou sošku Panny Marie jako poděkování za uzdravení své ženy a dítěte. Zázračné uzdravení sítařovy ženy a dítěte nezůstalo samozřejmě utajeno a lidé na toto místo začali se svými slabostmi a starostmi putovat k lípě s usměvavou madonkou a pokorně zde prosili o pomoc.

Později byla lípa pokácena, soška umístěna na její pařez, který roku 1211 zakryla dřevěná kaplička. Množství poutníků však rostlo a roku 1252 byla postavena nová, kamenná kaple s gotickým klenutím, které lze spatřit dodnes. Toto požehnané poutní místo bylo ve velké úctě u frýdlantských pánů. Roku 1278 koupil od krále Přemysla Otakara II. frýdlantské panství Rulko z Bibersteina. Jeho syn Jan I. nechal vytesat na stropní klenbě svůj rodový erb – jelení paroh. V roce 1346 ustanovil míšeňský biskup pro poutní místo v Hejnicích kněze z blízké Raspenavy, který tam každodenně zpovídal a sloužil mši svatou za všechny přítomné poutníky a nemocné.

Rozvoj poutního místa

V roce 1469 papež Pavel II. udělil všem zdejším poutníkům sto dní odpustků, které míšeňský biskup Dětrich v roce 1474 prodloužil

na 140 dní. Protože přicházelo stále více poutníků, kostelík se až do roku 1472 stále rozšiřoval. Jeho délka byla 56 a šířka 18 loktů. Na hlavním oltáři stála milostná soška Panny Marie v zasklené pozlacené skříňce.

Roku 1551 zanikla smrtí Kryštofa Bibersteina frýdlantská větev tohoto rodu a panství připadlo císaři Ferdinandovi I., který Frýdlantsko prodal v roce 1558 protestantskému rodu Redernů za 40 000 zlatých. Ti ihned po svém příchodu podle tehdejšího práva *cuius regio eius religio* (koho vláda, toho náboženství) změnili všechny kostely na svém panství na protestantské. Pouze mariánský poutní kostel v Hejnicích nemohl být kvůli četným poutím z okolních katolických panství změněn. Byl tedy uzavřen. Poutníci však nepřestávali do Hejnic putovat, prosili a modlili se venku před zavřenou branou kostela. Nepomohly ani prosebné dopisy mnoha významných osobností a postupem času docházelo k protestantizaci místních věřících i duchovních. Kateřina z Redernu dokonce odvezla celý hejnický kostelní poklad i s milostnou madonkou v roce 1609 na svůj liberecký zámek. Ten však lehl 2. května 1615 popelem. Jako zázrakem však nebyla milostná hejnická soška zničena. Kateřina ještě téhož dne vrátila sošku zpět do hejnického kostela, kam patřila. Svých původních práv se hejnický kostel dočkal až po bitvě na Bílé hoře roku 1620. Ta znamenala porážku i pro rod Redernů, jehož členové museli české země opustit.

Roku 1622 koupil frýdlantské panství vojévůdce Albrecht z Valdštejna. Jeho manželka Isabela Valdštejnová darovala hejnickému kostelu gotický křídlový oltář z roku 1500, který dnes stojí na původním místě zjevení. Po smrti Albrechta z Valdštejna připadlo Frýdlantsko roku 1636 rodu Gallasů pocházejícímu z Tyrolska. Za jejich panování dosáhl věhlas poutního kostela svého vrcholu. Poutní

slavnosti byly hojně navštěvované, na mariánské svátky se nezřídka sešlo i šest až sedm tisíc poutníků. K rozvoji poutního areálu významně přispěl zejména hrabě František Ferdinand Gallas – nechal zastřešit obvod kostela ambity, které by poutníkům poskytli přístřeší a klid pro odpočinek po cestě. Ambity slouží dodnes jako křížová cesta, jsou zde krásné dřevěné zpovědnice a malé kaple věnované patronům. Hrabě též zahájil roku 1692 stavbu kláštera a povolal do Hejnic řádové bratry františkány, aby sloužili poutníkům po duchovní i hmotné stránce. Klášter byl dokončen roku 1696.

Stavba barokního chrámu

Roku 1722 byla zahájena stavba současného barokního chrámu podle plánů slavného architekta Johana Bernarda Fischera z Erlachu. Kostel byl s velkou slávou vysvěcen 1. července 1725 v předvečer svátku Navštívení Panny Marie. Dodnes jsou v kostele označena žehnací křížma na stěnách po obvodu vnitřku kostela. Chrám mohl pojmout na 1 000 poutníků. Podle františkánské kroniky v letech 1699–1725 připutovalo do Hejnic celkem 1 381 176 poutníků se svými prosbami o přímiluvu Panny Marie.

Chrám byl v průběhu následujících staletí několikrát opravován. Poprvé po velkém požáru 1. května 1761, kdy vyhořela klášterní

knihovna a roztavily se zvony. Milostnou sošku františkáni zachránili. Již za 18 měsíců bylo vše opraveno. Nicméně v průběhu dalšího času kostel spíše chátral a větší rekonstrukce se dočkal až po roce 1900. Strop byl vymalován v letech 1904 – 1906 Andreasem Groll-em, od května 1914 zvonily ve zvonících dva nové zvony, ale ty byly záhy sňaty a použity na výrobu zbraní v 1. světové válce. V roce 1924 byly sice pořízeny nové, avšak i tento pár zvonů potkal stejný osud v roce 1944.

Po 2. světové válce

Po válce museli Hejnice a celé pohraničí opustit občané německé národnosti včetně františkánů. V roce 1950 se z kláštera stal internační tábor pro představené řeholních společností pod dozorem StB. Později je klášter využíván jako školní jídelna, družina a zahrada. Otevřením nové školy roku 1977 zůstává klášter opuštěn. Klášterní zahrada je v 80. letech nesmyslně protnuta silnicí a některé vzácné stromy a keře vymýceny. V 70. a 80. letech klášter a kostel již velmi chátrají.

Dějiny místa po roce 1989 jsou spjaty s požehnaným působením P. Miloše Rabana. Tomu se podařilo téměř zničený klášter i baziliku nákladně zrekonstruovat a vytvořit zde *Mezinárodní centrum duchovní obnovy*.

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Exkomunikace

Z lat. *excommunicare* (= vyloučit ze společnosti). Exkomunikace je prvním a nejtěžším nápravným trestem, které církve udílí za závažné přestupky (odpadnutí od víry, blud, rozkol, potrat). Trestem je věřící zbaven plnosti církevního života, je omezen na výkon svých práv a nesmí se podílet na duchovních dobrech. V praxi to znamená, že se mu zakazuje: a) jakákoliv účast formou služby na mši

a všech ostatních bohoslužbách; b) udělovat svátosti a svátostiny a přijímat svátosti; c) zastávat církevní úřady, služby, úkoly.

Exorcista

Z řec. *exorkistés* (= ten, který zaklíná). Kněz, kterému místní ordinář povolil provádět exorcismus.

Exsequie

Církevní obřady a modlitby za zemřelé.